

Arrest

nr. 219 122 van 28 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Jules Cerexhe 82
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische etnie te zijn en een soennitische moslim te zijn. U werd op 15 september 1990 geboren in Baquba in Diyala. U verbleef uw hele leven in uw ouderlijk huis in de Moaskar Saad-wijk.

U verliet Irak op legale wijze op 10 augustus 2015 via de luchthaven van Bagdad omwille van problemen met de sjiiitische milite Al Hashd Al Shaabi (AHAS).

U ging naar Turkije en reisde vandaar illegaal verder naar Europa. U kwam op 30 augustus 2015 in België aan en vroeg op 2 september 2015 asiel aan. Op 12 september 2016 werd u uitgenodigd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) voor een persoonlijk onderhoud in het kader van uw asielaanvraag (CGVS1).

Het CGVS kende u op 27 september 2016 de status van subsidiair beschermde toe omwille van uw herkomst uit Diyala op grond van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Aan de door u ingeroepen asielmotieven, namelijk uw vrees ten opzichte van AHAS, werd evenwel geen geloof gehecht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U werd op 3 januari 2018 gecontroleerd op de luchthaven van Düsseldorf. U bleek in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgeleverd op 10 december 2014. U bleek gebruikmakende van dit paspoort terug gekeerd te zijn naar Irak van 6 december 2017 tot 3 januari 2018.

Op 15 januari 2018 ontving het CGVS een schrijven van de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waarin het CGVS werd verzocht om de geldigheid van uw internationale beschermingsstatus te onderzoeken, gelet op deze elementen.

Op 27 maart 2018 werd u opgeroepen om dit nieuwe element mondeling te komen toelichten op het CGVS (CGVS2). U verklaarde dat u terugkeerde naar Irak om uw zieke vader te bezoeken. U stelt niet definitief terug te kunnen keren naar Irak omwille van de asielmotieven die u eerder inriep, omwille van het feit dat u geen werk zou kunnen vinden in Bagdad, omdat u daar geen vrienden zou hebben en omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad.

U legt documenten in verband met de ziekte van uw vader en een ontvangstbewijs van documenten die u werden toegestuurd via DHL neer.

B. Motivering

U kreeg op 27 september 2016 de status van subsidiaire bescherming toegekend omdat uit een grondige analyse van de beschikbare informatie bleek dat er in de provincie Diyala een reëel risico bestond van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Gezien uw afkomst uit die regio, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Uit informatie vervat in uw administratief dossier, blijkt dat u terugkeerde naar Irak op 6 december 2017 tot 3 januari 2018 gebruik makend van uw Iraaks paspoort afgeleverd in Diyala op 10 december 2014. Daar deze informatie aanleiding kan geven tot een heroverweging van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Dit persoonlijk onderhoud vond plaats op 27 maart 2018.

*Dient hierbij opgemerkt te worden dat artikel 55/5 Vreemdelingenwet bepaalt dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval **wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan** (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vreemdelingenwet, wanneer **de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen**. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).*

Zo is het mogelijk dat er niet langer een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet wanneer na de toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus komt vast te staan dat de asielzoeker overeenkomstig artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnenlandse of nationale bescherming tegen ernstige schade kan genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

In dit opzicht dient benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat u zich niet aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Irak te vestigen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich in een ander deel van Irak zou vestigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat u vrijwillig bent terug gekeerd naar Irak. U verklaarde dat u terugkeerde omdat uw vader ziek was en uw broers en zussen hem niet konden bijstaan, gezien uw ene broer en zussen ver weg woonden en één van uw broers toen in het leger zat (CGVS2, p. 10). Tijdens uw toenmalig verblijf in Irak, woonde u bij uw tante in de Iskan wijk in Bagdad (CGVS2, p. 10).

Uit uw eigen verklaringen afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op 27 maart 2018 blijkt dat u tijdens uw terugkeer naar Irak in Bagdad verbleven heeft, een gebied waar blijkens de informatie waarover het CGVS beschikt heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er onderzocht te worden of er in uw hoofde sprake is van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dient hierbij herhaald en benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat er, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, toen niet redelijkerwijze van u kon verwacht worden dat u zich in een ander deel van Irak zou vestigen.

Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in Bagdad vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een jongeman bent, die over een universitair diploma beschikt (CGVS1, p. 10) en reeds verschillende werkervaringen heeft opgedaan in Irak (CGVS1, p. 11). Bovendien blijkt u over een netwerk in Bagdad te beschikken. U heeft daar namelijk een tante die een eigen huis én winkel heeft in de Iskan wijk, bij wie u reeds een maand in Bagdad hebt kunnen verblijven (CGVS2, p. 10, 15). Ook blijkt u vertrouwd te zijn met de stad Bagdad. Tijdens uw verblijf daar, verplaatste u zich regelmatig door de stad, onder andere om uw vader te bezoeken in het ziekenhuis, en 's avonds met vrienden af te spreken waarvoor u zich in verschillende wijken zou begeven hebben zonder hierbij ooit problemen gehad te hebben aan de checkpoints (CGVS2, p. 10-13). Hierover moet verder benadrukt worden dat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen over hoeveel keer u toen naar het ziekenhuis ging om uw vader te bezoeken. U zegt hierover de ene keer dat dit dagelijks was, dan weer dat u twee keer zou gegaan zijn en nog anders dat u tien keer zou gegaan zijn (CGVS2, p. 11, 10). Hierop gewezen, slaagde u er niet in deze tegenstrijdigheden uit te klaren (CGVS, p. 11-12). Door hier geen consistente verklaringen over af te leggen, biedt u geen zicht op het aantal verplaatsingen dat u maakte in Bagdad, wat doet vermoeden dat u uw mobiliteit tracht te minimaliseren. Uw vader zou bovendien ook geregeld in het huis van uw tante zelf verbleven hebben, waar u toen ook verbleef (CGVS2, p. 10-12). Indien uw vader daar geregeld verbleef, kon u hem ook daar gezien hebben, en moest u zich niet per se begeven naar het ziekenhuis in Bagdad. Het was volgens u namelijk gevaarlijk om zich te verplaatsen in Bagdad gezien u ook daar gevat zou kunnen worden door de milities die u in uw asielaanvraag aanhaalde (CGVS2, p. 16). Hierop gewezen zei u dat u weet dat u hiermee een risico liep maar uw huis maar een tweetal keer verliet (CGVS, p. 12). Ook later beweert u dat u voorzorgsmaatregelen zou genomen hebben wanneer u het huis van uw tante verliet, namelijk door 's avonds niet buiten te komen en zich in een geblindeerde auto te verplaatsen (CGVS2, p. 17).

Dit komt echter niet overeen met andere verklaringen die u aflegt over de periode die u in Bagdad doorbracht, namelijk waarin u stelt dat u in deze periode geregeld met vrienden afsprak, ook 's avonds

en u zich zelfs in verschillende wijken zou begeven hebben zonder hierbij ooit problemen gehad te hebben aan de checkpoints (CGVS2, p. 13). Wat er ook van zij, bovenstaande elementen wijzen erop dat u zich tijdens uw verblijf in Bagdad vrij kon bewegen. Gezien bovenstaande elementen kan men ervan uitgaan dat u in staat bent om een duurzaam leven op te bouwen in Bagdad.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Geconfronteerd met de mogelijkheid van een hervestiging in de stad Bagdad stelt u dat dit niet mogelijk is omdat Bagdad en Diyala niet ver uit elkaar liggen en uw vervolgers u daar zouden kunnen vinden (Verzoekschrift, p. 5). Gezien het CGVS in eerste instantie geen geloof hechtte aan uw vluchtmotieven, waardoor u de subsidiaire beschermingsstatus en niet de vluchtelingenstatus werd toegekend, kan deze opmerking niet weerhouden worden als reden waarom u zich niet in Bagdad zou kunnen vestigen. Verder moet benadrukt worden dat u geen enkel element aanreikt dat erop wijst dat de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag incorrect was (CGVS2). U bleek bovendien zelf verklaard te hebben aan de politie van Düsseldorf dat u niet overal in Irak gevaar zou lopen (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Nog zou u niet in Bagdad kunnen verblijven omdat uw tante u daar geen langdurig onderdak zou kunnen geven, en u daar geen job zou kunnen vinden (Verzoekschrift, p. 5). Ook deze argumenten kunnen niet weerleggen dat u zich zou kunnen vestigen in Bagdad. Indien uw tante u geen langdurig onderdak zou kunnen geven, blijkt u door uw tante wel over een netwerk in Bagdad te beschikken dat u kan helpen bij het vinden van onderdak of een baan in de stad. Over het feit dat u daar geen werk zou vinden, moet aangegeven worden dat u zich hier beperkt tot een blote bewering, die u op geen enkele manier kan staven met concrete elementen (CGVS2, p. 16). Tot slot haalt u dat de veiligheidssituatie in Bagdad onvoldoende zou zijn om daar te kunnen verblijven (Verzoekschrift, p. 5). Naast de algemene veiligheidssituatie en de vroegere – ongeloofwaardig bevonden - problemen met AHAS haalt u dus geen andere elementen aan die wijzen op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit door derden.

In het verzoekschrift wordt nog verwezen naar geweld ten opzichte van soennieten in Bagdad (Verzoekschrift, p. 4-5). Hoewel er inderdaad sprake is van geweld tegen soennieten in Bagdad, is er geen sprake van groepsvervolging. U geeft geen blijk van een gepersonaliseerd en objectief risico dat u zelf zou lopen als soenniet bij terugkeer naar Bagdad (CGVS2). Bijgevolg kan dit argument niet weerhouden worden om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Over de algemene veiligheidssituatie moet gesteld worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map, document 6) blijkt echter dat er in Bagdad heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren.

Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De

economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakees asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad en hierbij verwijst naar uw soennitisch geloof, dient opgemerkt te worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid dat verband houdt met de criteria van de vluchtelingdefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kunnen verhogen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u heden in Bagdad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat u actueel over een intern vestigingsalternatief beschikt in Bagdad. Aldus dient besloten te worden dat u heden niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus voldoet. Het gegeven dat u heden over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief beschikt wijst er op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en nietvoorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

De documenten die u voorlegt kunnen de vaststellingen van het CGVS niet wijzigen. Met de enveloppe waarmee uw documenten u werden toegestuurd kan u enkel aantonen hoe, wanneer en via wie u deze documenten werden toegestuurd. De documenten over de ziekte van uw vader kunnen enkel aantonen dat uw vader ziek is. Deze documenten zeggen niets over uw mogelijkheden om een duurzaam leven op te bouwen in Bagdad.

Op basis van artikel 57/6, lid 1, 4° juncto artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt besloten tot de opheffing van de status van subsidiaire bescherming.

U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Een eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 55/5/1 § 2 van de Vreemdelingenwet, artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM");

Verzoeker herhaalt dat hij niet erkend werd als vluchteling maar dat hem op 27 september 2016 wel de subsidiaire bescherming werd toegekend, op grond van artikel 48/4, §2, c) omwille van zijn herkomst uit Diyala. Op grond van een korte terugkeer van verzoeker naar Irak, om zijn zieke vader te bezoeken, werd zijn subsidiaire bescherming status opgeheven.

In een tweede middel vervolgt verzoeker "dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de tot de toepassing van artikel 55/5/1 § 2 te leiden en om zijn subsidiaire bescherming status in te trekken. Er zal ook aangeduid worden dat verzoeker in geval van terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de Vreemdelingenwet loopt.

De bestreden beslissing maakt geen melding over de veiligheid situatie in Diyala. Het wordt niet betwist dat verzoeker er niet zou kunnen terugkeren. Aangezien verzoeker in 2016 wegens zijn herkomst uit Diyala de subsidiaire bescherming toegekend werd, en er geen ontwikkelingen in de bestreden beslissing over de lokale veiligheid situatie zijn, menen we dat het feit dat verzoeker in geval van terugkeer naar Diyala een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de Vreemdelingenwet zou lopen niet betwist wordt.

De bestreden beslissing meldt echter dat er voor verzoeker een redelijk en veilig intern vluchtalternatief bestaat, in Bagdad. Verzoeker betwist dat Bagdad een veilig of redelijk hervestiging mogelijkheid voor hem is. Zoals hij verklaart heeft, zou hij er niet veilig zijn omwille van de proximateit tussen Diyala en Bagdad en zijn vervolgers zouden hem dus terug vinden kunnen, en hij zou er geen baan of onderdak hebben (zijn tante kan hem niet langdurig onthalen). Bovendien is de veiligheidssituatie in Bagdad onvoldoend.

Wat de veiligheid situatie in Bagdad betreft, verwijzen we naar de Coi Focus "De veiligheidssituatie in Bagdad", 26 maart 2018 (p33-34), de welke meldt dat: (...) Er gebeuren dus nog regelmatig aanslagen,

hoofdzakelijk tegen burgers gericht, en grotendeels tegen Soennieten. Bovendien, op een meer algemeen niveau, moet herinnerd worden dat, afgezien van de aanslagen van IS die zowel Sjiïeten en Soennieten viseren, er dagelijks aanvallen door milities en criminele bendes gebeuren. Criminaliteit blijft toenemen in Irak en vooral in Bagdad. Met betrekking tot Bagdad, meldt de CEDOCA verslag over de veiligheidssituatie in Bagdad van 2017 dat "les milices chiïtes, ainsi que des bandes criminelles et des miliciens chiïtes agissant pour leur propre compte, sont, à Bagdad, en grande partie responsables des violences autres que les attentats à l'explosif » (CEDOCA verslag, p. 9, 10). Dit geweld door Sjiïet-milities neemt de vorm van ontvoeringen en moorden (CEDOCA verslag, pp. 8-10). Men kan er ook lezen dat « des cadavres sont trouvés dans la rue tous les jours, les milices agissent en toute impunité et les forces de sécurité n'ont quasiment pas la capacité de s'y opposer, car elles manquent d'hommes et sont désorganisées » en dat

« les violences attribuables à d'autres auteurs (milices chiïtes, miliciens chiïtes agissant pour leur propre compte, bandes criminelles) visent principalement mais pas exclusivement des civils sunnites » (CEDOCA verslag, p. 15) Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin

van het Verdrag van Genève. In een tweede middel zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om tot het toepassing van artikel 55/5/1 §2 te leiden, om zijn status van subsidiaire bescherming in te trekken, en om te beweren dat hij tijdens zijn asiel verzoek essentiële informatie omtrent zijn reisdocumenten tegen gehouden heeft.

(...) Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordeelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker – quod non – dan hoeft hen de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan "om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade" en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

De ernstige schade meer bepaalt in de paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn:

- doodstraf of executie, of,
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst, of,
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Vreemdelingenwet heeft het artikel 15 van de Kwalificatie Richtlijn niet volledig omgezet. Betreffende de "ernstige bedreigingen" zoals voorzien door artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet hoeft de kandidaat-vluchteling geen persoonlijke redenen tot het lopen op een reëel risico op ernstige schade te bewijzen of in te roepen opdat de subsidiaire bescherming status hem toegekend zou worden, maar enkel het risico voor zijn leven of integriteit als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van het binnenland gewapend conflict (L. DELFORGE, E. VINOIS, J. BLOMMAERT, « Parole à l'exil. Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad », Caritas International, CIRE, éd. François Cornet, mai 2016, p. 25). Artikel 2 van het EVRM wijdt het recht op leven toe. Deze recht wordt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna "EHRM") beschouwt als één van de meest fundamentele rechten. Inderdaad, het EHRM beoordeeld dat "Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus erg interpreteren" (EHRM, MacCann Farrel § Savage t. Verenigd Koninkrijk, 27 september 1995, verzoekschrift n° 18984/91).

Dat artikel 3 van het EVRM bevat de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014)

en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, *Chahal t. Verenigd Koninkrijk*, 15 november 1996; EHRM, *H.L.R. t. Frankrijk*, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat "en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique", §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt wordt niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, *Adm. Publique*, 09/2001, 154 – 155). De eerbiedigen van beide fundamentele rechten – artikelen 2 en 3 van het EVRM – hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in *T. Vreemdelingenrecht*, 2001, vol. 24 en in *Jaarboek Mensenrechten 1998 – 2000*, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiend uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, *MSS c. Belgique et Grèce*, 21 januari 2011 *Y c. Russie*, 4 december 2008 ; *Saadi c. Italie*, 28 februari 2008 ; *Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni*, 30 oktober 1991 ; *Cruz Varas et autres c. Suède*, 20 maart 1991). Zoals boven uitgelegd, moet het CGVS moet dus nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status, geen risico doet lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten. In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er hem een bescherming toegekend worden. De CGVS ontwikkelt overwegingen over de veiligheidssituatie in Bagdad, en motiveert de kwestie van de subsidiaire bescherming vanuit het perspectief van artikel 48/4, § 2, c.

De RVV en de CCE (arresten van 26/11/2015, n° 157 161 en 16/02/2016, n° 162 162) zijn in eerdere arresten tot de conclusie gekomen dat de veiligheidssituatie in Bagdad de aanvaarding van de subsidiaire bescherming voor burgers herkomstig uit Bagdad niet gerechtvaardigd.

Wij zijn het echter niet eens met deze analyse en zijn van mening dat de elementen waarop de Raad zijn analyse heeft gebaseerd, ontoereikend en grotendeels betwistbaar zijn, onder anderen over de interpretatie van de begrippen "intern gewapend conflict" en "blind geweld" in het kader van subsidiaire bescherming. Het Hof van Justitie van de Europese Unie, in haar *Elgafaji* arrest van 17 februari 2009, definieert blind geweld als een situatie van geweld die een dergelijk hoog niveau bereikt dat er ernstige en bewezen gronden zijn om te geloven dat een burger die terugkeert naar dat land een reëel risico zou lopen op ernstige bedreigingen van zijn of haar leven of persoon, vanwege zijn aanwezigheid op de grondgebied. Bovendien is het bestaan van ernstige en individuele bedreigingen tegen het leven of de persoon van de verzoeker voor subsidiaire bescherming niet afhankelijk van de voorwaarde dat het laatstgenoemde rapport bewijst dat het specifiek is gericht wegens elementen die eigen zijn aan zijn persoonlijke situatie. Toch voegt het Hof eraan toe dat hoe meer verzoeker aantonen kan dat hij of zij specifiek gevisieerd is als gevolg van zijn persoonlijke omstandigheden, hoe minder hoog is de nodige mate van willekeurig geweld om de subsidiaire bescherming te kunnen verkrijgen (CJUE, Arrest *Elgafaji* van 17/02/2009, § 39 C-465/07,

[http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=76788&pageIndex=](http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=76788&pageIndex=0&doclang=fr&mode=lst &dir=&occ=first&part=1&cid=933915)

[0&doclang=fr&mode=lst &dir=&occ=first&part=1&cid=933915](http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=76788&pageIndex=0&doclang=fr&mode=lst &dir=&occ=first&part=1&cid=933915)). In 2014, heeft het Hof in het arrest in *Diakité* toegevoegd dat de vaststelling van een gewapend conflict niet mag worden ondergeschikt aan een bepaald niveau van organisatie van de betrokkene gewapende groepen of een bepaalde duur van de conflict. (87CJUE, arrest *Diakité* van 30/01/2014, C-285/12, § 34, [http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=147](http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=147061&pageIndex=0&doclang=fr&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=933199)

[061&pageIndex=0&doclang=fr&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=933199](http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=147061&pageIndex=0&doclang=fr&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=933199)).

Echter, rekening houdend met alle vormen van wijdverbreid geweld in Bagdad, kan worden geconcludeerd dat de geweld willekeurig uitgeoefend wordt, en dat verzoeker vanwege zijn aanwezigheid, een reëel risico zou lopen op ernstige bedreigingen van zijn of haar leven of persoon. Zoals boven aangegeven, meldt de COI Focus in het administratief dossier zowel grootschalige aanvallen door ISIS als gevechten tussen milities, waarbij burgers de doelwitten zijn en in grote aantal gedood werden (pp33-34): Andere objectieve bronnen bevestigen trouwens dat er nog recentelijk grootschalige aanslagen gebeurd zijn, waarbij tientallen van burgers gedood werden (zie in bijlage *The guardian*, "Suicide attack in Baghdad kills at least 38", 15/01/2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/jan/15/suicide-attack-baghdad>, en *Le Point*, "Irak: cinq morts dans un attentat-suicide à Bagdad"- AFP, 24/05/2018, http://www.lepoint.fr/monde/irak-cinq-morts-dans-un-attentat-suicide-a-bagdad-24-05-2018-2220997_24.php, en *Al Jazeera*, "At least four killed in Baghdad suicide bombing", 24 may 2018, <https://www.aljazeera.com/news/2018/05/killed-baghdadsuicide-bombing-180524064716499.html>, en

Xinhua, "Six wounded in bomb attack in Iraq's Baghdad", 19/02/2018, http://www.xinhuanet.com/english/2018-02/19/c_136984115.htm). Nog minder als een maand geleden gebeurden 4 bom ontploffingen, in de hoge beveiliging zone van de Amerikaanse ambassade in Bagdad (zie in bijlage Express, "Explosions near US Embassy in Baghdad Green Zone", 07/09/2018, <https://www.express.co.uk/news/world/1014207/Baghdad-explosion-USEmbassy-Iraq-mortar-attack-Green-Zone>). De accumulatie van dergelijk geweld en het aantal slachtoffers moet in aanmerking genomen worden. Bovendien is de veiligheid van de burgers des te meer bedreigd door het onvermogen van de nationale autoriteiten om bescherming aan te bieden. De CGVS erkent uitdrukkelijk dat "de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is" (beslissing p5). De mate van ernst van de veiligheidssituatie kan daarom niet redelijkerwijs in twijfel getrokken worden. De beslissing verwijst ook naar het EHRM arrest *J.K. and others vs Sweden* van 2016, om zijn positie over de veiligheidssituatie in Bagdad te rechtvaardigen. Verzoeker merkt echter op dat dit arrest al over twee jaren oud is, en dat de snelle evolutie van de veiligheid situatie het niet toelaat om zich op niet actuele informatie te beroepen. De CGVS herkent ook dat "de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is" (p6) en aanvallen van de milities vooral op soennieten gericht zijn. Er wordt duidelijk gesteld dat er door het geweld in Bagdad elke maand vele slachtoffers zijn. Het terugsturen van verzoeker naar zijn land van herkomst, waar spanningen blijven bestaan en waar momenteel geen stabiliteit en geen bescherming is gegarandeerd, kan hem blootstellen aan een schending van artikel 3 van de ECHR. Met het oog op deze elementen is verzoeker van mening dat de situatie in Bagdad overeenstemt met een situatie van blind geweld en dat hem de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, § 2, c, van de wet van 15 December 1980 niet ingetrokken moet worden. Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.

2) Tweede middel afgeleid uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest") Verzoeker ment dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de subsidiaire bescherming status intrekt, onvoldoende zijn. Ten eerste ment de Commissaris vast dat het redelijkerwijs verwacht kan worden van verzoeker dat hij zich in Bagdad bevestigt, aangezien zijn actuele persoonlijke omstandigheden. Om dit te staven, merkt de CGVS op dat verzoeker over een universitair diploma beschikt, en reeds werkervaring heeft in Irak. Verzoeker benadrukt echter dat dit onvoldoend is om de grote moeilijkheden over te komen om een baan te vinden en voor zich zelf zorgen te kunnen, wegens de slechte economische situatie. De beslissing meldt zelfs dat de economische situatie "zodanig verslechterd is" (p4), en herkent dus impliciet de moeilijkheden om een baan te vinden. De CGVS ment ook dat zijn tante hem onderdak geven zou kunnen, omdat hij eerder in het huis van zijn tante al verbleven is. Verzoeker verklaart nochtans dat ze hem nu niet meer langdurig herbergen zou kunnen. Wat de bezoeken aan zijn vader in het ziekenhuis aangaat, bevestigt verzoeker dat hij zijn vader meerdere keren bezocht heeft, en dat zijn vader ook tijdelijk in het huis van zijn tante was. Daarna ment de CGVS dat verzoeker zich tegenspreekt wanneer hij vermeldde dat het steeds gevaarlijk voor hem is in Bagdad en dat hij dus als voorzorgsmaatregel niet s'avonds naar buiten ging en een gepantserde wagen gebruikte, en zijn verklaring volgens de welke hij vrienden ontmoette toen hij in Bagdad was. Hij had echter gepreciseerd dat deze vrienden hem thuis bij zijn tante bezochten (CGVS 2 p13). Hij heeft in het tegendeel benadrukt, en bevestigt, dat Bagdad nog steeds gevaarlijk voor hem is (CGVS 2 p16), en daardoor nam hij voorzorgsmaatregel tijdens zijn verblijf. Hij kon ook zijn herkomst regio niet bezoeken omwille van de problemen dit tot zijn vlucht uit Irak leidden (CGVS 2 p10). Verzoeker volhardt dat hij tijdens zijn verblijf in Bagdad geen blijk heeft gegeven van persoonlijk gedrag dat er op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet. Ten gevolge meent verzoeker dat het onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de intrekking van zijn status van subsidiaire bescherming. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij. Verzoeker benadrukt dat er voldoende objectieve elementen bestaan die de verklaringen van verzoeker ondersteunen. De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld".

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

2.5. Verzoeker werd op 27 september 2016 de subsidiaire bescherming toegekend nadat de commissaris-generaal als volgt heeft vastgesteld: *“Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in de provincie Diyala een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet. Gezien uw afkomst uit Diyala, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio van herkomst, de status van subsidiaire bescherming toegekend”.*

2.6. Gelet op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet kan *in casu* de subsidiaire beschermingsstatus worden opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, met name de omstandigheden in de provincie Diyala, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

2.7. Het administratief dossier bevat geen enkel gegeven, geen enkele informatie over Diyala. Verzoeker is evenmin ondervraagd geworden over deze regio. Hij verklaarde wel spontaan (zie notities persoonlijk onderhoud van 27 maart 2018), dat zijn familie nog steeds in Diyala woonde (p.11), zijn moeder en zijn verloofde verblijven daar. Verzoeker heeft dan ook zijn verloofde niet gezien. Verzoeker

verklaart dat zijn vader enkel naar Bagdad werd overgebracht omdat de medische verzorging in Diyala onvoldoende was voor hem (p.13-15).

2.8. De commissaris-generaal kan gelet op artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet oordelen dat er geen behoefte aan bescherming is indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

2.9. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gemeend heeft dat verzoeker zich in Bagdad kan hervestigen omdat hij terugkeerde naar Bagdad omdat zijn vader in een ziekenhuis van Bagdad werd verzorgd en verzoeker een tante en vrienden heeft in Bagdad. De Raad benadrukt dat gelet op de beslissing van de commissaris-generaal van 27 september 2016, artikel 48/5, § 3 pas dient te worden onderzocht wanneer verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of reëel risico op ernstige schade loopt in Diyala. Zoals hoger aangehaald is dit niet onderzocht.

2.10. Gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan de Raad tot vernietiging overgaan als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. In het bijzonder beschikt de Raad niet over voldoende gegevens om te oordelen over verzoekers land van herkomst.

2.11. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 september 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK